

af Bankens Risiko paa dette Engagement, vil det formentlig efter Omstændighederne være forsvarligt at lade Banken fortsætte paa det derved skabte Grundlag.

Lykkes det derimod kun Banken at skaffe en Del af det nævnte Beløb indenfor Andelsbevægelsens egne Rammer, saaledes at det manglende maa tilskydes fra anden Side, mener man det nødvendigt, at det overfor Indskyderne af den „fremmede“ Kapital paapeges, hvilken yderligere Risiko der ligger i, at Opgørelsen af Tabet ved Mælkeeksporten til 7½ Mill. Kr. er opgjort af Banken selv og maa antages kun at omfatte de absolut nødvendige Afskrivninger, og at der paa andre Engagementer hviler saa stor Risiko, at Tab kan forudses.“

Det er mig umuligt at se noget forbryderisk i disse to Betragtninger. Andelselskaberne var jo kendt med Mælkeeksportens Forhold og var kendt med Bankinspektørens Opgørelse. De var fuldkommen fortrolige med, at Bankinspektøren sagde: I Grunden mener jeg, at der burde afskrives mindst 10 Mill. Kr., medens Bankledelsen sagde, at man kunde nøjes med 7½. De var fuldstændig klar derover, og det var følgelig ikke nødvendigt at gøre sig særlige Anstrengelser for at oplyse dem yderligere. Men hvis man skulde ud til andre, hvis man skulde ud til Folk, som ikke havde deltaget i Forhandlingerne, saa, gjorde han mig opmærksom paa, var det nødvendigt at gøre disse nye Folk opmærksom paa, at det er Banken, der regner med de 7½ Millioner, men at der ogsaa kan være Tale om mere Tab. Det er dog i den Grad i sin Orden, at det forekommer mig i højeste Grad besynderligt, at det ærede Medlem overhovedet kan konstruere noget forbryderisk eller noget galt i denne Betragtningssmaade.

Det ærede Medlem stillede ogsaa et Spørgsmaal om, hvad Ministeriet har vidst om opsagte Midler, udtrukne Midler eller deslige. Derom har jeg allerede i Udvalget sagt, at det havde jeg ingen Efterretning faaet om og, saa vidt jeg husker, Bankinspektøren heller ikke, før der efter det ærede Medlem Hr. Rytters Valg til Formand blev krævet nye Forstrækninger i Nationalbanken. Da det ærede Medlem Hr. Rytter kom til Nationalbanken og forlangte Forstrækningsbeløbet overskredet af Hensyn til den Rekonstruktionsplan, han nu var ude at arbejde for, fik vi visse Oplysninger om, at der var blevet trukket noget rigeligt ud af Banken, og at den for at imødegaa disse Udtræk maatte bede

om yderligere Støtte fra Nationalbanken, men tidligere mindes jeg ikke at have faaet nogen Efterretning af den Art. Men det har det ærede Medlem formodentlig faaet, for det var jo ham, der blev Formand for Banken, og han maa antagelig have spurgt om dette, den Gang han blev Formand, og sikret sig alle Oplysninger i saa Henseende.

Jeg forudsatte som selvfølgelig — naar vi nu betragter det Støtteaktionsforsøg i Januar Maaned —, at der efter dette maatte blive taget alvorligt fat paa de rette Skyldnere, paa Mejerierne, og i den Mangel paa Tillid, der aabenbaredes paa Generalforsamlingen i Marts Maaned — hvad jeg i og for sig godt forstaar —, findes tydeligt nok dybtliggende Aarsager til det Sammenbrud, som derefter kom, og som naturligvis maatte blive fremskyndet, naar man opgav, som det syntes, Tanken om en alvorlig Fremgangsmaade overfor de rette Skyldnere. Det er jo muligt, at en anden Fremgangsmaade ogsaa havde været forsvarlig, men saa burde den i hvert Fald have været fulgt til Bunds.

Jeg gaar ud fra, at en Undersøgelse, som alt sagt, maa foranstalles angaaende Bankens forskellige Perioder, men jeg tror, de, der i Dag glæder sig og tror, at det bliver den nuværende Minister, der ved denne Undersøgelse bliver stemplet som Overtræder eller et eller andet forfærdeligt, hellere skal gemme deres Glæde, til de virkelig faar det konstateret; det kan være, at Glæden saa ender paa anden Maade. Jeg husker en Gang, der var en Affære i den danske Rigsdag, hvor man i mange Maaneder i Venstres Presse talte om „Borgbjerg-Affæren“, og saa en skønne Dag, den 8. September i et eller andet Aar, blev pludselig Overskriften forvandlet til „Alberti-Affæren“. Det er jo muligt, at den Affære, som i Dag bærer Navnet „Stauning-Affæren“ — „Stauning skal under parlamentarisk Undersøgelse“ —, en anden Dag faar en anden Overskrift.

Det ærede Medlem Hr. Rytter, som spørger, og som kritiserer, og som antyder, og som sigter, kender selvfølgelig Bankens Forhold grundigt, ikke blot fra den korte Glanstid, i hvilken han var Formand; nej, det er jo egentlig underordnet i Sammenligning med, hvad han i øvrigt kender, thi han har jo oven i Købet i nogle Aar haft en Stilling i Andelsbankens Tjeneste, og det ærede Medlem har i sin Egenskab af Justitsminister gennem 4 Aar stiftet et nøje Bekendtskab med Andelsbanken.

Det er saaledes offentligt bekendt, at